

§ 8. 1. Za używanie samochodu do przejazdów służbowych pracownikowi przysługuje ryczałtowy zwrot kosztów.

2. Ryczałt na pokrycie kosztów eksploatacji samochodu wynosi równowartość % ryczałtu wypłacanego za używanie samochodów prywatnych do celów służbowych.

3. Rozliczenie ryczałtu następuje w okresach miesięcznych na podstawie oświadczenia pracownika.

4. Limit miesięczny używania samochodu do celów lokalnych przejazdów służbowych ustala się na km.

§ 9. 1. Pracownikowi wolno używać samochodu do celów prywatnych za odpłatnością wynoszącą równowartość % ryczałtu wypłacanego za używanie samochodów prywatnych do celów służbowych.

2. Pracownik ponosi koszty eksploatacji samochodu za używanie go do celów prywatnych ponad limit kilometrów określony w § 8 ust. 4 niniejszej umowy.

§ 10. Umowa zawarta jest na czas nieoznaczony (oznaczony), przy czym ze strony użyczającego może być rozwiązana w trybie natychmiastowym w wypadkach określonych w art. 716 Kodeksu cywilnego, a także w razie:

- 1) odwołania pracownika ze stanowiska i rozwiązania stosunku pracy,
- 2) niezawiadomienia o uczestnictwie samochodu w wypadku,
- 3) utraty przez pracownika uprawnień do prowadzenia pojazdu.

§ 11. 1. W przypadku rozwiązania umowy, pracownik jest obowiązany zwrócić samochód wraz z przekazanym

protokolarnie wyposażeniem dodatkowym w stanie nie pogorszonym, z uwzględnieniem zwykłego zużycia eksploatacyjnego.

2. Ubytek wartości samochodu ponad stan, o jakim mowa wyżej, oraz braki w wyposażeniu pracownik obowiązany jest pokryć przy przekazywaniu samochodu.

3. W razie sporu co do wysokości odszkodowania, podstawę wyceny będzie stanowić ocena techniczna rzeczoznawcy.

§ 12. Stan techniczny samochodu, wyposażenie i inne dane techniczno-eksploatacyjne istniejące w dniu zwrotu samochodu określi protokół zdawczo-odbiorczy. Protokół ten określi ponadto podlegające rozliczeniu nakłady poczynione przez pracownika na wyposażenie samochodu, do których nie był on obowiązany, a które nie mogą być przez pracownika zabrane bez uszkodzenia samochodu.

§ 13. 1. Pracownikowi przysługuje prawo pierwokupu po okresie 5 lat eksploatacji samochodu od dnia pierwszego zarejestrowania.

2. Zbycie samochodu następuje po cenie wolnorynkowej, ustalonej w oparciu o opinię rzeczoznawcy.

§ 14. Zmiana umowy wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.

§ 15. W sprawach nie uregulowanych niniejszą umową mają zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego, w szczególności dotyczące umowy użyczenia.

Użyczający

Pracownik

352

UCHWAŁA Nr 185 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1989 r.

w sprawie warunków i trybu zajmowania oraz zwalniania mieszkań przez osoby zajmujące kierownicze stanowiska oraz pełniące odpowiedzialne funkcje państwowe.

Na podstawie art. 30 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165 oraz z 1989 r. Nr 10, poz. 57, Nr 20, poz. 108, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała reguluje tryb zajmowania i zwalniania lokali mieszkalnych w budynkach zarządzanych przez państwowe jednostki organizacyjne, będących w dyspozycji: Ministra-Szefa Urzędu Rady Ministrów, właściwych wojewodów oraz prezydentów miasta: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi.

§ 2. Przepisy uchwały stosuje się do osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe określone w ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i z 1989 r. Nr 34, poz. 178) oraz pełniących odpowiedzialne funkcje państwowe, wymienione w załączniku do uchwały, zwanych dalej „osobami uprawnionymi”.

§ 3. 1. Dysponentem lokali mieszkalnych w stosunku do osób uprawnionych wymienionych w pkt 1, 2 i 4 załącznika do uchwały jest Minister-Szef Urzędu Rady Ministrów.

2. Dysponentem lokali mieszkalnych w stosunku do osób uprawnionych wymienionych w pkt 3 załącznika do uchwały, jest właściwy wojewoda lub prezydent miasta: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi.

§ 4. Podstawę prawną objęcia lokalu mieszkalnego, o którym mowa w § 1, stanowi umowa najmu.

§ 5. Umowę najmu z osobą uprawnioną, skierowaną przez dysponenta lokalu, zawiera właściwy zarządca budynku mieszkalnego.

§ 6. 1. Umowę najmu lokalu mieszkalnego zawiera się na czas zajmowania stanowiska lub pełnienia funkcji, jeżeli osoba uprawniona zachowuje prawo do innego mieszkania. Zbycie zachowanego prawa do mieszkania przez osobę uprawnioną po zawarciu umowy nie uprawnia do zmiany charakteru tej umowy.

2. Umowę najmu lokalu mieszkalnego zawiera się na czas nie oznaczony, jeżeli osoba uprawniona nie zachowuje prawa do innego mieszkania.

§ 7. Do osób uprawnionych zajmujących stanowiska wymienione w pkt 1 załącznika do uchwały nie stosuje się przepisów o normach zaludnienia.

§ 8. 1. Osobom zajmującym stanowiska wymienione w pkt 2 załącznika do uchwały przysługuje uprawnienie do korzystania z dodatkowej powierzchni mieszkalnej w postaci dwóch pokoiów.

2. Osobom zajmującym stanowiska lub pełniącym funkcje wymienione w pkt 3 i 4 załącznika do uchwały przysługuje uprawnienie do korzystania z dodatkowej powierzchni mieszkalnej w postaci jednego pokoju.

§ 9. W razie zbiegu uprawnień do korzystania z dodatkowej powierzchni mieszkalnej na podstawie uchwały i na podstawie innych przepisów, osoba uprawniona ma prawo wyboru jednego z tych uprawnień.

§ 10. Osoby uprawnione, o których mowa w § 6 ust. 1, po odwołaniu z zajmowanego stanowiska lub po zaprze-

staniu pełnienia funkcji są obowiązane zwolnić w ciągu 6 miesięcy mieszkanie objęte na podstawie uchwały.

§ 11. 1. W związku z art. 6 ustawy z dnia 29 maja 1989 r. o przekazaniu dotychczasowych kompetencji Rady Państwa Prezydentowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i innym organom państwowym (Dz. U. Nr 34, poz. 178) traci moc uchwała Rady Państwa nr 93 z dnia 18 grudnia 1987 r. w sprawie warunków i trybu zajmowania oraz zwalniania mieszkań przez osoby zajmujące kierownicze stanowiska państwowe oraz pełniące odpowiedzialne funkcje państwowe i społeczne.

2. Traci moc postanowienie nr 26 Prezydium Rządu z dnia 25 marca 1985 r. w sprawie zapewnienia mieszkań dla osób zatrudnionych w administracji państwowej, sądach, prokuraturach oraz organizacjach politycznych.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

Załącznik do uchwały nr 185 Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1989 r. (poz. 352)

WYKAZ KIEROWNICZYCH STANOWISK PAŃSTWOWYCH ORAZ ODPOWIEDZIALNYCH FUNKCJI PAŃSTWOWYCH

- 1) Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, marszałek Sejmu, marszałek Senatu, prezes Rady Ministrów,
- 2) wicemarszałek Sejmu, wicemarszałek Senatu, prezes Najwyższej Izby Kontroli, wiceprezes Rady Ministrów, prezes Trybunału Konstytucyjnego, Rzecznik Praw Obywatelskich, minister, minister stanu, pierwszy prezes Sądu Najwyższego, Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, szef Kancelarii Prezydenta, szef Kancelarii Sejmu, szef Kancelarii Senatu, prezes Narodowego Banku Polskiego, prezes Polskiej Akademii Nauk, wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli, sekretarz naukowy Polskiej Akademii Nauk,
- 3) wojewoda, prezydent miasta: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi, wicewojewoda, wiceprezydent miasta: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi,
- 4) wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego, prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, prezes Sądu Najwyższego, zastępca prokuratora generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zastępca szefa Kancelarii Prezydenta, główny inspektor pracy, wiceprezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, zastępca głównego inspektora pracy, sekretarz stanu, pierwszy zastępca prezesa Narodowego Banku Polskiego, wiceprezes Narodowego Banku Polskiego, wiceprezes Polskiej Akademii Nauk, zastępca sekretarza naukowego Polskiej Akademii Nauk, sekretarz wydziału Polskiej Akademii Nauk, podsekretarz stanu (wiceminister), kierownik urzędu centralnego, zastępca kierownika urzędu centralnego, dyrektor generalny, sędzia Trybunału Konstytucyjnego, sędzia Sądu Najwyższego.

353

UCHWAŁA Nr 186 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1989 r.

w sprawie zamówień rządowych na materiały i wyroby.

Na podstawie art. 36 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181, z 1988 r. Nr 20, poz. 134 i Nr 41, poz. 327 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 22, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 439) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Listę materiałów i wyrobów objętych zamówieniami rządowymi w 1990 r. określa załącznik do uchwały.

2. Zamówieniami rządowymi są objęte również dostawy uzbrojenia, sprzętu wojskowego i umundurowania na

potrzeby jednostek nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej i Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 2. Wykonawcy zamówień rządowych, o których mowa w § 1 ust. 1, korzystają z preferencji ekonomicznych w postaci ulg w podatkach, określonych w odrębnych przepisach.

§ 3. 1. Podstawę do uzyskania przez wykonawcę zamówień rządowych na materiały i wyroby, preferencji ekonomicznych, o których mowa w § 2, stanowi umowa zawarta z odbiorcą, zarejestrowana w Głównym Zarządzie